האיש מקדש פרק שני קידושין מה

ושון שמוכרה אלמנה כו'. הואיל ויש לו בה קידושין אע"פ שהן בעבירה, דקידושין תופסין בחייבי לאוין: אילימא דקדשה אביה. לאותו שנתאלמנה הימנו לפני מכירה זו: בקידושי יעוד. שנתאלמנה מקידושי יעוד, וא"ת הלא מ"ו אביה בלו לה והוה ליה מוכר לאיסות ושוב אינו מוכרה לספחות הא מתני' אליבא דרבי יוסי דאמר מעות הראשונות שמקבל על המכירה לא לקידושין ניתנו לא לספחות, ויעוד שתופס בה מחמת ספחות פרוטות פעולה שיש לו עליה הוא בה ולא מ"ו אביה בלו לה דלהוי הך מכירה בתרייתא ספחות בתר אישות: איפכא מא. זה שקדשה שלא לדעת אביה: מעמא דאמר. לגרוכה מילון עם גם המוסל עליה אם מעמה בה מתמר אותו מילון: ואינו מעמלה לויקחו. אם לא עשה בה מאמר אם יראו הנס בלבד משום שתרשבים דאחותה – אחות גרושתו אם לא עשה בה מאמר אינה מלוכה לויקחו, אותה חליצה אינה זוקקת להיות ממאנת עם החליצה והשתא מפרש למילתא ואזיל: כיצד עשה בה מאמר. דקי"ל ביבמות (דף נ.) דהעושה מאמר ביבמתו וכא לפטורה בלא כניסה לריכה גם למאמרו וחליצה לויקחו הו שקדשה שלא לדעת אביה אף לריכה מילון עמהם שמא לא נתרלה האב לא בשל ראשון ולא בשל שני ולא היתה לריכה לא גם ולא חליצה, והרוצה שהלרכיה גם אומר שהקידושין קידושין גמורים הן ואין קידושין תופסין לו באחותה ונקנית לי למה לי שמא לא נתרלה האב בקידושי ראשון תפיל נתרלה בשל ראשון, ובשל שני לא נתרלה אין זה גם וכיון דאין כאן גם תפסי קידושין באחותה דקידושין תופסין באחות חלוצה כדלקמיה והרוצה שהלריכה גם אומר דגם אומר הוא וקידושין אין תופסין באחותה ולריכה מילון ומאמר לי שמא לא נתרלה בקידושי ראשון כדי נסבה: פכל יודעים. שתפיל אם חליצה זו חליצה גמורה, קידושין תופסין באחותה שאחות חלוצה אינה אסורה אלא מדברי סופרים: כאן שגם רבי. ביבמות שניו המולן ליבמתו ונשא אחיו את אחותה ומת חולצה ולא מתיבמת. המגרש אשתו ונשא אחיו את אחותה ומת הרי זו פטורה דהויא לה אחות גרושתו שהיא ערוה לו בחייה ועל מעשה זו אמר ריש לקיש כאן שגם לו רבי-ממשנה זו אלו למדים דאחות גרושה הויא ערוה מן התורה אבל אחות חלוצה אינה אלא מדברי סופרים: פופי ליפי. תמה אילוי לפלפה שהוא מין ערבה. לאון אחר מחלוקת נתוטת ע"ג זיזין הבולטין ברה"ר לשבת מתחיהן מפני החמה: ברסך לברי. בתך לבני: אפילו נמ"ד. דבת שנתקדשה שלא לדעת אביה, שמא נתרלה האב אמרינן: שמא

אלא לא דקדשה מיהו כפשה וקרי לה אלמנה. אלמא בפי גם לא מיתון דלא לאו הכי לא קרי לה אלמנה וקשה לשולא דאמר אפי' מילון לא לריכה וא"ת אמאי לא משני דמיירי כשקידשו להכי קרי לה אלמנה וי"ל כיון דשיך הייט כמו שקדשה אביה וא"כ הדרא קושיא לדוכתיה ומי מלי מוכן לה והא לא אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות אלא לאו דקדיש איהי נפשה וקא קרי לה אלמנה! אמר רב עמרם אמר ר' יצחק הבא בקידושי יעוד ואליבא דר' יוסי בר' יהודה דאמר מעות הראשונות לא לקידושין ניתנו: איתמר מת ונפלה לפני אחיו ליבום אמר רב הונא אמר רב ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לויקחו, כיצד: עשה בה מאמר-צריכה גם וצריכה חליצה וצריכה מיאון (צריכה גם שמא נתרצה האב בקידושי שני צריכה חליצה שמא נתרצה האב בקידושי ראשון צריכה מיאון שמא לא נתרצה האב לא בקידושי ראשון ולא בקידושי שני ויאמרו אין קידושין תופסין באחותה) לא עשה בה מאמר-אינה צריכה אלא חליצה בלבד, מאי אמרת תיבעי נמי מיאון שמא יאמרו אין קידושין תופסין באחותה, הבל יודעים אחות חלוצה-דרבנן דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי "אחות גרושה מדאורייתא, אחות חלוצה מדברי סופרים והנה בי תרי דהוו קא שתו חמרא תותי ציפי בבבל, שקל חד מינייהו כסא-דחמרא יהב ליה לחבריה אמר "מיקדשא לי ברתיך לברי" אמר רבינא אפילו למאן דאמר-חיישינן שמא נתרצה האב, שמא

ושון שמוכרה אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט האי אלמנה מי מצי מזבן לה הא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות אלא לאו דקדיש איהי נפשה וקא קרי לה אלמנה! אמר רב עמרם אמר ר' יצחק הבא בקידושי יעוד ואליבא דר' יוסי בר' יהודה דאמר מעות הראשונות לא לקידושין ניתנו: איתמר מת ונפלה לפני אחיו ליבום אמר רב הונא אמר רב ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לויקחו, כיצד: עשה בה מאמר-צריכה גם וצריכה חליצה וצריכה מיאון (צריכה גם שמא נתרצה האב בקידושי שני צריכה חליצה שמא נתרצה האב בקידושי ראשון צריכה מיאון שמא לא נתרצה האב לא בקידושי ראשון ולא בקידושי שני ויאמרו אין קידושין תופסין באחותה) לא עשה בה מאמר-אינה צריכה אלא חליצה בלבד, מאי אמרת תיבעי נמי מיאון שמא יאמרו אין קידושין תופסין באחותה, הבל יודעים אחות חלוצה-דרבנן דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי "אחות גרושה מדאורייתא, אחות חלוצה מדברי סופרים והנה בי תרי דהוו קא שתו חמרא תותי ציפי בבבל, שקל חד מינייהו כסא-דחמרא יהב ליה לחבריה אמר "מיקדשא לי ברתיך לברי" אמר רבינא אפילו למאן דאמר-חיישינן שמא נתרצה האב, שמא

בקידושי ראשון אחות חלוצה אינה אלא מדרבנן ואי משום מאמר שני אי הא נמי אינו אלא מדרבנן דמאמר ביבמה אינו דאוריתא וא"כ איכא למיחש לשמא יאמרו דאין קידושין תופסין באחותה משום הגע ולכך הלריכו מילון וא"ת א"כ אמאי נקט לא נתרלה כלל ופר"י דלא מיבעיא קאמר לא מיבעיא נתרלה לראשון דבעי מילון לפי דכיון דנתרלה לראשון מעתה בין נתרלה לשני בין לא נתרלה איכא למיחש לשמא יאמרו אין קידושין תופסין משום הגע ופשיטא דאפילו לא נתרלה לשני אינה אלא אחות חלוצתו ואחות חלוצתו דרבנן ואפי' נתרלה לשני נמי אין המאמר שעשה השני אלא מדרבנן אלא אפי' אמרת לא נתרלה לראשון דאי אם לא נתרלה לשני אין קידושין תופסין באחותה שהרי קידושי שני הוו קידושין גמורין אפ"ה איכא למיחש לשמא יאמרו אין קידושין תופסין באחותה משום הגע ולכך הלריכו מילון לה לשני ואי נקט לא נתרלה בשניהם וא"ת לי מילון כיון דלריכה חליצה א"כ חיישינן שמא נתרלה לראשון וא"כ אפילו נתרלה לראשון אינו אלא אחות חלוצתו דרבנן וא"כ אין יכולין לומר שכך האמת שנתרלה לשני ואלא לראשון שעשה שלא לדעת אביה והילכך איכא למימר דלא נתרלה לו אבל השני שלא עשה כל כך שלא כהוגן כמו הראשון שהשני היה סבור שהיה זוקקה לו והילכך איכא למימר שנתרלה לשני ומה שהלריכה חליצה אינו אלא לרווחא דמילתא משום בני אדם שאינם בעלי סברא ועולה על דעתם שנתרלה לראשון לכך הלריכה מילון להודיעם שאינו מסופקים דשמא אינה אחות שני וקידושין תופסין באחותה:

הבל יודעים אחות חלוצה דרבנן דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי אחות חלוצה דרבנן. שמעינו ביבמות (דף מח.) האולן ליבמתו ונשא אחיו את אחותה ומת חולצת ולא מתיבמת המגרש את אשתו ונשא אחיו את אחותה ומת הרי זו פטורה מן החליצה ומן היבום דהוה ליה אחות גרושתו שהיא ערוה לו בחייה ועל מעשה זו קאמר ריש לקיש כאן שגם רבי סי' ואי"ת אי לא נתרלה לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא נתרלה לראשון דבעי מילון לפי דכיון דנתרלה לראשון מעתה בין נתרלה לשני בין לא נתרלה איכא למיחש לשמא יאמרו אין קידושין תופסין באחותה משום הגע ופשיטא דאפילו לא נתרלה לשני אינה אלא אחות חלוצתו דרבנן וא"כ אין יכולין לומר שכך האמת שנתרלה לשני ואלא לראשון שעשה שלא לדעת אביה והילכך איכא למימר דלא נתרלה לו אבל השני שלא עשה כל כך שלא כהוגן כמו הראשון שהשני היה סבור שהיה זוקקה לו והילכך איכא למימר שנתרלה לשני ומה שהלריכה חליצה אינו אלא לרווחא דמילתא משום בני אדם שאינם בעלי סברא ועולה על דעתם שנתרלה לראשון לכך הלריכה מילון להודיעם שאינו מסופקים דשמא אינה אחות שני וקידושין תופסין באחותה:

בפירוש

עין משפט נר מצוה

נב א מיי' פ"ב מהל' אישות הלכה כ"ה סמג לאוין קח טור ש"ע אה"ע סי' טו סעי' כו: נג ב מיי' פ"ח מהל' יבום הלי"ג סמג עשין נב ולאוין קי טור ש"ע אה"ע סי' קנד סעי' ג: נד ג מיי' פ"ג מהל' אישות הלכה ו' סמג עשין מח טור ש"ע אה"ע סימן לה סעי' ג ה:

תוס' ר"י הזקן

מת זה שקדש קטנה שיש לה אב שלא לדעת האב. בקידושי שני ולא בקידושי ראשון ונמצא שקדושי ראשון אינן כלום וקידושי שני קידושין וס"ה צריך גם. בקדושי ראשון והויא זקוקה ולא אכפת לן אם נתרצה במאמר שני אם לאו: אין קידושין תופסין. שחרי אחותה גירש בגם ונמצא שואת ארוסת גרושתו הויא ערוה עליו מן התורה. אחות חלוצתו שאסורה עליו אינו אלא מדרבנן ומדאורייתא שריא ליה הילכך כ"ע מודו שאם קדשה לריכה גם: כאן שנה ר'. ביבמות פרק חולץ הנן החולץ יבמתו ונשא אחיו את אחותה ומת חולצת ולא מתיבמת המגרש אשתו ונשא אחיו ומת פטורה מן החליצה ומן היבום ועליה אמר רבי שמעון בן לקיש כאן שנה רבי וכו': ציפי. זיזין היוצאים מן הכותל: בתיך. וקטנה או נערה היתה. נתרצה נבי קטנה הנתקדשה שלא לדעת אביה:

נושא:
אחד שקדש שלא לדעת אביה ומת בלי ילדים ויש את יבום- כיצד יעשה

מבנה:
סדרה של מקרים שעולה השאלה- האם לחשוש לקידושין

נושא
אי בין אתן כסף קידושין אלא מדעת בנו "שמא נתרצה בקן-נא אומרין יכולין לא חוששין לקידושין

תפקיד האיש היום לבחורות ליד אפשרות לחפיסת קידושין באחותה

נוסחות מה.

* יש מין הפיות כו' אילה ואילה ואתרלה

לגי' לא כאן גרב אחות חלוצתו:
* חולצת ולא מתיבמת
* המספרים מאיקה אחת מזה הנלרים:
1 = קידש באיסון אחת
2 אוהב שלאיסון חלף
3 אוהב לו נשאי את רחל
(4 נישואין)
4 אוהב לו את
5 אוהב (איסון ומן) חולצת ולא מתיבמת
אחות גרושתו:
3 לא
2 רחל לשא